

نگاه دارد و چون انحراف آن راه یابد با تعدال او در هر جهت
 طیب عالم باشد و صناعت و صناعت طب کلی و همچنانکه
 اعضای بدن انسانی در بقا محتاج بهمد یکدیگرند مثلاً جگر محتاج
 بدل در روح حیوانی و قوت حیات و دل محتاجست بکبد در روح
 طبیعی و تعدیه و ایشان هر دو محتاجند به معانی در روح نفسانی
 و قوت حس و مانع محتاجست بایشان در هر دو و در حیات
 و در تعدیه و همچنین اجزاء انسانی نیز در بقا محتاجند بهمد یکدیگر
 پس کمال تمامی هر شخص به یکدیگر اشخاص حاصل شود بنا برین
 مخالفت با بنای نوع بر وجه تعاون واجب باشد و الا از
 قاعده عدالت منحرف شده باشد و بهمت جوهر جسم چون
 که از مردم غارت و دحشت اختیار کند و بجای از معاونت بی
 اجتناب نماید و بار اسباب معیشت خود بر مردم تحمیل کند
 و از آزادی نامند و فضیلتی دانند و حال آنکه اجمالت خود مختص
 به غذا و لباس از بنی نوع فرا گیرند و در عوض آن هیچ نفعی با
 ایشان نرساند و بهای آن نگذارند و چون واسطه عدم اسباب

افعال

افعال ذیل از ایشان صادر نشود و عوام ایشان از ازل فضیلت
 نیندازند و اینکمال خطاست چه عفت نه ترک شصوتست
 بلکه استعمال اوست بر وجه عدالت و عدالت نه انست
 که کسی را نه بینه ظلم بر و نکند بل که در معامله با مردم طریق انصاف
 و انصاف مرغی دارند و ابو الحسن عامری گوید که نضر خوانان
 بدترند با وجود توقع با امداد مردم و اخذ اموال ایشان نفی با
 ایشان میسر است بلکه مضرت میسر است چه بکلیات
 کاذبه ایشان را فریب میدهند و اضاعت قالیات ایشان
 میکنند و معاونت بر وجه عدالت وقتی میسر باشد که بر قافله
 عدالت مطلع باشند و توقف بر آن جز معرفت قواعد این
 علم حاصل نشود پس هر کس را تعلم این علم ضروری باشد تا معا
 ملا و معاشرت ایشان بر وجه عدالت باشد و ضرورتاً سلاطین
 که سبق ذکر یافت طیب مزاج عالم مدبر امور بنی آدم اند و این
 علم عبارتست از قواعد متعلقه بمصلحت عامه ناس ازین رو
 که تعاون متوجه اند بکمال حقیقی **معدوم** در فضیلت محبت

انصاف